

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 30. 9. 2022,
č. j. 10.01-000468/22-002

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh řízení před správním orgánem

- 1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná nevyhověla její žádosti ze dne 30. 8. 2022 o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“).
- 2. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že žalobkyně podala dne 30. 8. 2022 žádost o určení advokáta k zastoupení v soudním řízení před Nejvyšším soudem o dovolání proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2021, č. j. 11 Co 158/2021-187 (dále jen „žádost“). Podmínky pro určení advokáta k poskytnutí právní služby jsou

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

stanoveny v § 18 odst. 2 a násl. zákona o advokacii. Žalovaná žádosti nevyhověla s ohledem na nesplnění podmínky zakotvené v § 18 odst. 2 ve spojení s § 18c odst. 3 zákona o advokacii (žalobkyně nedoložila, že se neúspěšně pokusila zajistit si právní službu u alespoň dvou advokátů) a dále pro nesplnění podmínky uvedené v § 18c odst. 1 a 4 zákona o advokacii (žalobkyně neprokázala, že její příjmové a majetkové poměry určení advokáta odůvodňují). Ze strany žalobkyně se současně jednalo o zneužití práva ve smyslu § 18c odst. 5 zákona o advokacii.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně v žalobě nejprve konstatovala, že žalované zaslala vyplněný formulář, v němž vyplnila pouze části I. a III., kde uvedla, že jde o dovolání proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2021, č. j. 11 Co 158/2021-187. Žalobkyně žádala o ustanovení zástupce soudem, resp. oslovení advokáti žalobkyni odmítli právní službu v dané věci poskytnout. K žádosti žalobkyně připojila usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2022, č.j. 11 Co 140/2022-266, kterým bylo potvrzeno usnesení Okresního soudu ve Frýdku – Místku ze dne 22. 4. 2022, č.j. 17 C 13/2017 – 250. Z výroku napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná rozhodla o neurčení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby, byť žalobkyně v žádosti neuvedla žádné údaje v částech II. a IV., neboť žádala pouze o určení advokáta z důvodu odmítnutí poskytnutí právní služby oslovenými advokáty. Žalovaná tudíž rozhodl o neurčení advokáta z jiného důvodu, než žalobkyně žádala, jelikož v napadeném rozhodnutí nezmínila § 18c odst. 3 zákona o advokacii ani potvrzení advokátů přiložená k žádostem. Tím zatížila řízení vadou, která způsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí a v důsledku pro žalobkyni znamená odepření práva na určení advokáta a zamezení přístupu k soudu.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná soudu ve vyjádření k žalobě navrhla, aby ji zamítl. Správní soudy dospěly ve věcech žalobkyně již několikrát k závěru, že právní služba dle § 18c odst. 1 zákona o advokacii se poskytuje žadateli, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují. Splnění podmínky odmítnutí poskytnutí právní služby alespoň dvěma advokáty dle § 18c odst. 3 zákona o advokacii k určení advokáta k poskytnutí právní služby v takovém případě nepostačuje. Žadatel musí splnit obě uvedené podmínky. Tvrzení, že žalovaná rozhodla o neurčení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby, ač o to žalobkyně nežádala, nemůže obstát, protože s účinností od 1. 7. 2018 může žalovaná určit advokáta k poskytnutí právní služby pouze tomu žadateli, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují. Žalobkyně se ovšem do této skupiny žadatelů neřadí. Žádost se netýká situace, kdy odměnu případně určeného advokáta dle § 18c zákona o advokacii hradí stát. V ostatních věcech (např. v dovolací řízení) má určený advokát pouze nárok na poskytnutí náhrady dle stavovského předpisu (a náhradu mu platí Česká advokátní komora ze svých prostředků). Souvislost je tu jen ta, že dříve, než žadatel požádá o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii, musí požádat příslušný soud o ustanovení zástupce. Tuto podmínku žalobkyně naplnila a osvědčila ji. Nemůže pak obstát ani výtku, že žalobkyni náleží ústavně zaručené právo na určení advokáta, neboť každému náleží právo na právní zastoupení (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 4. 2022, sp. zn. IV. ÚS 667/22), nikoli však na určení advokáta. Napadené rozhodnutí stojí na více důvodech, přitom postačuje, když v soudním přezkumu ob stojí alespoň jeden z nich. Nálezem Ústavního soudu Pl. ÚS 44/21 byl § 18c odst. 1 zákona o advokacii částečně zrušen až ke dni 31. 12. 2023, v době vydání napadeného rozhodnutí tak bylo platné a účinné dosavadní znění § 18c odst. 1 zákona o advokacii.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

IV. Další podání účastníků

5. Podáním ze dne 6. 3. 2023 žalovaná navrhla doplnit důkazní řízení o přiložená vyjádření advokátů, ve vztahu k nimž tvrdila, že je ve snaze zajistit si právní službu oslovila.
6. V podání ze dne 27. 4. 2023 žalovaná poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2023, sp. zn. 6 A 45/2022, kterým byla žaloba téže žalobkyně zamítnuta. Žalovaná konstatovala, že soud v uvedené věci nepovažoval obsah nálezu Pl. ÚS 44/21 za přílehavý pro rozhodnutí v jiném řízení, a stejně je tomu dle žalované i v nyní projednávané věci, v níž také nelze žalobkyni vyhovět toliko s odkazem na výrok zmíněného nálezu.

V. Ústní jednání před soudem

7. Jednání ve věci se uskutečnilo dne 16. 1. 2024, žalobkyně se z něj omluvila a souhlasila s jednáním v její nepřítomnosti. Stejně tak učinila také žalovaná.
8. Soud při jednání provedl důkaz reakcí advokáta Mgr. R. Š. ze dne 6. 3. 2023 na výzvu žalované ze dne 17. 2. 2023, sdělením advokátky Mgr. S. Č. ze dne 20. 2. 2023 a sdělením advokáta Mgr. J. H. ze dne 3. 3. 2023.
9. Soud neprovedl důkazy navrhované žalobkyní: rozhodnutím České advokátní komory ze dne 30. 9. 2022, č. j. 10.01.-000468/22-002 (napadeným rozhodnutím) a žádostí. V obou případech se jedná o listiny, které jsou součástí předloženého správního spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
10. Soud pro nadbytečnost neprovedl ani důkazy navrhované žalovanou: lustrem věcí, ve kterých vystupuje žalobkyně. Jedná se o nadbytečný důkaz, který nemůže objasnit skutkový stav a přispět k rozhodnutí ve věci. Soud neprovedl ani důkaz usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2022, č.j. 11 Co 140/2022 - 226 (založeným rovněž ve správním spise) a samotným správním spisem (viz výše).

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je dle § 75 odst. 2 s. ř. s. vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
13. Podle 18 odst. 2 zákona o advokacii ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak (dále jen „žadatel“), má právo, aby mu Komora na základě jeho včasné žádosti určila advokáta k poskytnutí a) právní porady podle § 18a nebo b) právní služby podle § 18c.
14. Podle § 18c odst. 1 zákona o advokacii žadatel, jehož příjmové a majetkové poměry to odůvodňují, a který není ve věci, v níž žádá poskytnutí právní služby, zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a), má právo, aby mu Komora určila advokáta k poskytnutí právní služby. V téže věci může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19, nebo nastane-li situace uvedená v § 20 odst. 2.
15. Podle § 18c odst. 4 zákona o advokacii k žádosti musí být přiloženy doklady o výši příjmu žadatele a společně s ním posuzovaných osob za období 6 kalendářních měsíců

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

předcházejících podání žádosti, jakož i doklady o jeho majetkových poměrech. Podrobnosti náležitostí žádosti včetně vzoru jejího formuláře a způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoře sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti vyhláškou.

16. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Soud úvodem předesílá, že o obdobných žalobách téže žalobkyně již v minulosti rozhodoval, mimo jiné např. rozsudkem ze dne 17. 7. 2023, č. j. 18 A 17/2022-55, kterým žaloby zamítl. Se závěry, k nimž osmnáctý senát ve zmíněném rozsudku dospěl, se patnáctý senát zcela ztotožňuje a neshledává důvod se od nich odchýlit.
18. Soud předně považuje za nutné zdůraznit, že zákon o advokacii v § 18 odst. 2 a § 18c odst. 1, 2, 3 a 5 upravuje hned několik podmínek pro určení advokáta žadateli o poskytnutí právní služby [o určení si žadatel požádal včas; odůvodňují to jeho příjmové a majetkové poměry; žadatel nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem; žadatel si nemůže zajistit poskytnutí právních služeb jinak; v předmětné věci není žadatel zastoupen jiným advokátem nebo osobou podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii; více advokátů mu v případě, že nejde o bezúplatnou právní pomoc, odmítlo poskytnout právní služby; nejde o zneužití nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva]. Jedná se o podmínky stanovené kumulativně, což znamená, že následkem nesplnění byť jen jedné z nich je negativní rozhodnutí žalované o neurčení advokáta.
19. V napadeném rozhodnutí žalovaná neurčení advokáta žalobkyni postavila na více samostatných důvodech (nedoložení odmítnutí poskytnutí právní služby dvěma advokáty, neprokázání majetkových poměrů, zneužití práva). Podle ustálené judikatury každý z těchto důvodů sám o sobě postačuje k tomu, aby žalovaná advokáta žadateli neurčila (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2021, č. j. 8 As 138/2021-30, bod 14). Obdobným způsobem přistoupil k přezkumu napadeného rozhodnutí i soud. Stručně řečeno, žaloba v této věci nemohla být úspěšná, pokud obстоjí alespoň jeden z důvodů napadeného rozhodnutí.
20. Co se týče neprokázání majetkových poměrů žalobkyní, k němuž se vztahuje žalobní námitka vytykající žalované, že v podstatě nerozhodla o předmětu žádosti, neboť nereflektovala, že žalobkyně nežádala o určení advokáta pro poskytnutí bezplatné právní služby, a proto také v žádosti neuváděla údaje týkající se jejích rodinných poměrů a finanční situace, soud nemůže přehlížet, že Ústavní soud nálezem Pl. ÚS 44/21 s účinností od 31. 12. 2023 zrušil podmínku příjmové a majetkové nedostatečnosti žadatele zakotvenou v § 18c odst. 1 zákona o advokacii. Výrokem tohoto nálezu tedy byla zrušena část ustanovení zákona, podle něhož žalovaná (též) rozhodla o žádosti žalobkyně. Ačkoli žalovaná nemohla v době svého rozhodování jakkoli předvídat, jaký „osud“ předmětnou právní úpravu postihne, neboť byla striktně vázána zákonnou úpravou bez možnosti činit návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, nemůže správní soud aprobovat aplikaci právní úpravy zrušené Ústavním soudem pro její neústavnost. Derogační nález Ústavního soudu je i přes odloženou vykonatelnost důležitým měřítkem ústavnosti postupu žalované, a to zejména s přihlédnutím k tomu, že zrušená část ustanovení by mohla mít pro žalobkyni protiústavní následek. Příjmové a majetkové poměry žadatele totiž ve světle derogačního nálezu Ústavního soudu nelze považovat za hledisko způsobilé omezit přístup k právu na určení advokáta. Bez dalšího proto nemusí být vadou žádosti, pokud žadatel o určení advokáta žalované nedoloží své příjmové a majetkové poměry. Touto optikou je tak nutno

nahlížet na napadené rozhodnutí v té jeho části, kde žalovaná požadovala po žalobkyni tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejích majetkových a příjmových poměrů.

21. Po vyhlášení nálezů Pl. ÚS 44/21 ve Sbírce zákonů, tj. od 16. 2. 2023, již neplatí podmínka, že žadatel o určení advokáta musí mít nedostatečné příjmové a výdělkové poměry, a tedy po něm ani nelze požadovat, aby takové poměry spolu s žádostí o určení advokáta vylicil a prokazoval. Tyto podmínky byly v rozporu s ústavním pořádkem, a to i předtím, než je Ústavní soud zrušil nálezem Pl. ÚS 44/21, což soud při rozhodování v nyní projednávané věci nemohl pominout. Žalovaná tedy pochybila, pokud po žalobkyni požadovala tvrzení a prokázání nedostatečnosti jejích majetkových a příjmových poměrů. Tento důvod pro neurčení advokáta dle § 18c zákona o advokacii v právním stavu, jenž byl nastolen nálezem Pl. ÚS 44/21, neobstojí. To ale neznamená, že je kvůli tomu třeba napadené rozhodnutí bez dalšího zrušit. Žalovaná totiž uvedla i další důvody, pro které žalobkyni advokáta neurčila, a soud se proto dále zabýval tím, zda napadené rozhodnutí obstojí alespoň v jednom z těchto dalších důvodů.
22. K námitce žalobkyně, že žalovaná nerozhodla o předmětu její žádosti, soud konstatuje, že žalobkyně v žádosti ani nenaznačila, že by žádala o určení advokáta k poskytnutí právní služby na vlastní náklady. Z nevyplnění částí II. a IV. formuláře žádosti (Rodinné poměry žadatele a Údaje o finanční situaci) nemohla žalovaná usuzovat na to, že předmět žádosti spočívá v určení advokáta k poskytnutí úplatné právní služby. Žalovaná proto postupovala důsledně dle § 18c odst. 1 zákona o advokacii uvedeného v záhlaví samotné žádosti, jak ostatně činila i v jiných obdobných případech, a žalobkyni neurčila advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. O neúplatné povaze institutu určení advokáta dle § 18c ostatně vypovídá i Ústavním soudem nezrušené ustanovení § 18c odst. 8 zákona o advokacii, dle něhož má advokát nárok na úhradu odměny za poskytnutí právní služby po klientovi ode dne, ke kterému bylo zrušeno určení advokáta, z čehož a contrario plyne, že do zrušení určení advokáta klient odměnu advokáta nehradí.
23. Dalším důvodem, pro který žalovaná žádosti žalobkyně nevyhověla, bylo zneužití práva ve smyslu § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně setrvale podává stereotypní žádosti bez reflexe předchozích rozhodnutí žalované o nich, a poukázala rovněž na vysokou procesní aktivitu žalobkyně v posledním roce a s tím související zjevné nadužívání institutu určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní pomoci.
24. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou. Je povinností žalobkyně předestřít konkrétní důvody tvrzené nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jimiž vymezí rozsah soudního přezkumu a není úkolem soudu, aby tyto důvody za žalobkyni jakkoli domýšlel. Nelze než konstatovat, že žalobkyně ničím nezpochybnila závěr žalované o zneužití práva k podání žádosti o určení advokáta jakožto důvod, který vedl k nevyhovění její žádosti. S ohledem na absenci jakýchkoliv žalobních námitek, jimiž by tento závěr zpochybnila, se soud nemohl věcně zabývat otázkou, zda se v daném případě skutečně jednalo o zneužití práva ve smyslu § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Řečeno jinými slovy, pokud žalobkyně v tomto směru neuplatnila žádný žalobní bod, je nutno na napadené rozhodnutí hledět jako na zákonné, a to bez ohledu na to, zda žalovaná správně posoudila žádost žalobkyně jako žádost o bezplatnou právní pomoc či nikoliv. Podmínka, že žádost o určení advokáta nesmí představovat zneužití práva, je stanovena obecně ve vztahu k žádostem podle § 18c, nikoli explicitně pouze k žádostem o bezplatnou právní pomoc.

25. Dle názahu soudu obtojí i další samostatný důvod, pro který žalovaná neurčila žalobkyni advokáta, jenž spočívá v tom, že žalobkyně ničím nedoložila (tj. neprokázala), že se neúspěšně pokusila zajistit si právní službu u dvou advokátů, jejichž jména uvedla v žádosti. Podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii ve znění účinném od 1. 7. 2018 nejde-li o poskytnutí právní služby na náklady státu podle § 23 odst. 3, je žadatel povinen v žádosti podle odstavce 2 doložit, že se neúspěšně pokusil zajistit si poskytnutí právní služby prostřednictvím alespoň dvou oslovených advokátů. Žalobkyně je zjevně zkušenou žadatelkou o určení advokáta dle § 18c zákona o advokacii. Jak žalovaná uvedla v napadeném rozhodnutí, ve svém systému evidovala ke dni jeho vydání celkem 30 žádostí žalobkyně, z nichž 16 bylo podáno v roce 2022. Žalobkyně nadto k žádosti přiložila dokument s názvem „Příloha k žádosti o právní službu ze dne 30. 8. 2022“, jehož obsahem bylo její tvrzení, že dne 25. 8. 2022 osobně navštívila dvě advokátní kanceláře (Polách - Rájecká – Čermáková a Hölbling – Ševčík) za účelem zajištění právního zastoupení ve věci dovolacího řízení proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2021, č.j. 11 Co 158/2021 – 187. Současně uvedla, že v obou advokátních kancelářích jí poskytnutí této právní služby odmítli, a stejně tak jí odepřeli vydání písemného potvrzení o odmítnutí. Z toho nelze vyvodit nic jiného než to, že žalobkyně o požadavku § 18c odst. 3 zákona o advokacii na doložení odmítnutí právní služby ví. Nic na tom nemění ani skutečnost, že žalobkyně v témže dokumentu uvedla, že z žádosti nevyplývá, že jména advokátů je nutno doložit potvrzením.
26. Požaduje-li zákon o advokacii doložení skutečnosti, že advokát odmítl poskytnout žadateli právní službu, znamená to, že nestačí, pokud žadatel uvede toliko jméno advokáta, který mu měl odmítnout poskytnutí konkrétní právní služby. Tvrzení (v podobě uvedení jména advokáta) nenahrazuje předložení důkazu o této skutečnosti. Ostatně i Nejvyšší správní soud setrvale tvrdí, že břemeno prokázání splnění podmínek pro vyhovění žádosti spočívá na žadateli (srov. rozsudky ze dne 18. 8. 2015 č. j. 2 As 99/2015-49, ze dne 7. 9. 2021 č. j. 9 As 121/2021-29 a mnoho dalších).
- 27.
28. Formulář žádosti samotné je koncipován jako soubor položek k vyplnění – tj. tvrzení žadatele o splnění podmínek - a na prokázání těchto tvrzení, což nejlépe ilustruje část IV formuláře. Žalobkyně si tedy musela být vědoma toho, že skutečnosti tvrzené v žádosti je povinná rovněž prokázat. Nelze proto přisvědčit jejímu tvrzení, že by povinnost doložit odmítnutí služeb ze strany oslovených advokátů z formuláře žádosti nevyplývala.
29. Doložení či osvědčení odmítnutí poskytnout právní službu nepředstavuje nepřipustnou zátěž pro žadatele a ani pro advokáta. Ustanovení § 18c odst. 3 zákona o advokacii k prokázání odmítnutí právní služby nestanovuje žádný formální postup. Bylo na žalobkyni, aby – pokud se tak skutečně stalo a potvrzení od těchto advokátů neměla – buďto předložila jiný důkaz o tom, že jí advokáti odmítli poskytnout právní službu (neformální vyjádření, zamítavá odpověď e-mailem, nereagování na e-mail s poptávkou právní služby, svědectví třetí osoby apod.), nebo aby ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2020, č.j. 2 As 17/2019 – 49 tvrdila a doložila mimořádné okolnosti, pro které nemohla dodat žádný důkaz o odmítnutí poskytnutí právní služby. Zkrátka bylo na žalobkyni, aby věrohodným způsobem osvědčila, že ji jmenovaní advokáti skutečně odmítli právní službu poskytnout.
30. Nic takového však žalobkyně k žádosti nedoložila. Naplnění této podmínky podle § 18c odst. 3 zákona o advokacii tedy taktéž neprokázala. Její vlastní prohlášení obsahující tvrzení, že byla uvedenými advokáty odmítnuta, obsažené ve shora uvedeném dokumentu „Příloha

k žádosti o právní službu ze dne 30. 8. 2022“, bylo nadto relevantně zpochybněno provedeným dokazováním. Mgr. Roman Ševčík ve sdělení ze dne 6. 3. 2023 uvedl, že si není vědom, že by jej žalobkyně 25. 8. 2022 kontaktovala za účelem poskytnutí právní služby a požadovala potvrzení o jejím odmítnutí. Doplnil, že nepamatuje, že by za ním kdy někdo s takovouto žádostí přišel. Mgr. Jiří Hölbling pak ve sdělení ze dne 3. 3. 2023 uvedl, že žalobkyni nezná, nikdy s ní nejednal a nebyla jeho klientem. Odmítl tvrzení žalobkyně, že jej 25. 8. 2022 navštívila v kanceláři, poptávala právní služby a žádala o vystavení potvrzení o odmítnutí jejich poskytnutí.

31. Protože soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, prvním výrokem rozsudku žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
32. Žalobkyně nebyla ve sporu úspěšná a žalované žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly. Soud proto ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. ledna 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu